

ข่าวจากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับประจำวันที 22 เดือนเมษายน พ.ศ.2569 หน้า 1,3 มูลค่าข่าว 379,620.-

มีประเด็น “แนวทางที่ไทยควรใช้” ที่จะชวนดูกันต่อในตอนนี... ทั้งนี้ นอกจากเสียงสะท้อนต่อข้อเรียกร้องที่สังคมและผู้ปกครองบางส่วนอยากให้ไทยคุมอายุเด็กเล่นโซเชียลเหมือนที่มีการคุมในหลายประเทศ ดังที่ได้นำเสนอไปแล้ว ก็บการจะ “ป้องกันภัยแฝงจากโซเชียลให้เด็กไทย” นั้น ก็มี “ข้อเสนอแนะ” สะท้อนผ่าน “ทีมสวทเดลินิวส์” มาให้สังคมช่วยกันคิด...

ข้อเสนอแนะ “มาตรการช่วยเด็กไทย”
เพื่อ “ให้เด็กปลอดภัยจากพิษโซเชียล”
โดย “มีโซ่โยงแก้ปัญหาเชิงเกิดปัญหา!!”

เกี่ยวกับข้อเสนอนี้ มาจาก ดร.นพ.วรงค์ โชติพิทยสุนนท์ โฆษกกรมสุขภาพจิต และ ผอ.สำนักความรอบรู้สุขภาพจิต ที่ก่อนอื่นได้อธิบาย “กลไกสมอง-กลไกจิตวิทยา” ของ “เด็กที่ติดโซเชียล” ว่า... เด็กที่ยังไม่เข้าสู่วัยผู้ใหญ่ หรือวัยรุ่น สมองส่วนคิดวิเคราะห์ และยับยั้งชั่งใจจะยังไม่ถูกพัฒนาเต็มที่ จะเป็นช่วงวัยที่สมองส่วนรางวัล หรือ Reward System ทำงานหนักกว่า เมื่อเจอแพลตฟอร์มโซเชียลที่ถูกออกแบบอัลกอริทึมให้กระตุ้นโดปามีนตลอดเวลา จึงง่ายที่จะ “เสพติดความสุขฉาบฉวย” ซึ่งเด็กที่ติดโซเชียล สามารถจะสั่งลง ความอดทนต่ำ และคุมอารมณ์ตัวเองยากขึ้น ในขณะที่ด้าน

พัฒนาการนั้น เด็กที่ติดโซเชียลจะชินกับการมีตัวตนบนโลกหน้าจอ จนขาดทักษะปฏิสัมพันธ์ในชีวิตจริง เพราะติดตัวตนที่สมบูรณ์แบบในโลกเสมือน

“เด็กที่ติดโซเชียลมักจะพึงพอใจในตัวเองต่ำ และเสี่ยงซึมเศร้าได้ง่าย จึงเห็นด้วยที่จะควบคุมเวลาการเล่นโซเชียลในเด็กที่อายุน้อย ๆ แต่อ้าจะถึงขั้นออกกฎหมายมาคุมเลยนั้น กรณีนี้ก็ต้องไตร่ตรองให้อธิวนรอบด้าน เพื่อไม่ให้แก้เรื่องหนึ่งแต่ไปมีปัญหากฎเรื่อง” ...เป็น “ข้อกังวล” ที่ผู้เชี่ยวชาญท่านนี้ระบุ ถ้าไทยจะตามรอย

‘ใช้กฎบ้าน!!’ ต้นแรก
‘สกัดพิษโซเชียล’
วิชาการชี้ ‘ช่วยเด็กได้’

ประเทศอื่น

พร้อมกันนี้ คุณหมอวรงค์ ยังสะท้อนกับ “ทีมสวทเดลินิวส์” ว่า... จริง ๆ ปัจจุบันก็มีกฎหมายห้ามเด็กอายุต่ำกว่า 13 ปีเข้าใช้งานแพลตฟอร์มต่าง ๆ บนโซเชียลอยู่แล้ว เพียงแต่การบังคับใช้นั้นทำเต็มที่และจริงจังหรือไม่? อย่างไรก็ตามก็ ส่วนตัวเข้าใจถึงความกังวลของสังคมจากปัญหาเด็กเล่นโซเชียล เพราะสังคมเห็นภาพเด็กอายุน้อย ๆ เล่นโซเชียลกันอย่างอิสระ จนดูเหมือนปราศจากการควบคุม แต่ การจะแก้ปัญหาได้ ก็ต้องมองบริบทต่าง ๆ ประกอบกันด้วย ซึ่งส่วนตัวเชื่อว่า... ปัญหานี้จะไม่ถูกแก้ด้วยการเลื่อนเพดานอายุการเล่น

โซเชียลอย่างแน่นอน และถ้าหากไทยจะคุมเฟคนานอายุเด็กที่เล่นโซเชียลจริง ๆ ก็ต้องตอบให้ได้ก่อนว่า...สังคมมีพื้นที่อื่น ๆ ที่ปลอดภัยรองรับเด็ก ๆ ไว้แล้วหรือยัง? ...นี่เป็นอีกคำถามที่ ดร.นพ.วรงค์ ชวนสังคมร่วมคิด

แหล่งข่าวท่านเดิมสะท้อนมาอีกว่า... สำหรับเด็ก ๆ “โซเชียลมีเดีย” อาจคือ “Support System” ที่สำคัญในชีวิต ของเขาไปแล้ว ดังนั้น **ถ้าตัดขาดเด็ก ๆ ออกจากตรงนี้ โดยที่ยังไม่มีสวัสดิการสังคมอื่น ๆ รองรับ อาจส่งผลเสียมากกว่าผลดี** ซึ่งอย่าลืมว่า...มีเด็ก

จำนวนมากใช้โซเชียลเพื่อเข้าถึงข้อมูลการศึกษา ที่เป็นกลไกสำคัญในการลดความเหลื่อมล้ำ ถ้าจะตัดตรงนี้ออกไปสังคมมีกลไกอื่นรองรับหรือไม่? และที่สำคัญการปิดกั้นอาจเป็นการยิ่งห้ามก็เหมือนยิ่งยุ จนทำให้เด็กเลือกเดินทางที่เสี่ยงกว่า เช่น ใช้บัญชีปลอม ใช้แอ็กเคานต์ปลอม หรือเลี่ยงไปใช้แพลตฟอร์มที่อิงเสียงอันตรายแฝง สุดท้ายปัญหาที่อยากจะแก้ก็แก้ไม่ได้ เกมทำให้ปัญหาอื่น ๆ เกิดตามมามากขึ้น ดังนั้น **“ถ้าไทยจะทำเรื่องนี้จริง ๆ ก็ควรจะต้องมีผลศึกษารองรับ หรือต้องมีมาตรการอื่น ๆ มารองรับเสียก่อน ก่อนจะปิดกั้น หรือควบคุมตรงนี้”** ...เป็น “ข้อเสนอแนะ” ต่อกรณีนี้

เพื่อ **“สกัดภัยแฝงจากโซเชียลให้เด็ก”**
แบบที่ **“เทาถูกที่คั้น-แก้ปัญหาลูกจุก”**

อย่างไรก็ตาม ดร.นพ.วรงค์ เน้นย้ำว่า... การที่ระบุเช่นนี้ไม่ได้หมายความว่าไม่ต้องทำอะไรเลย!! เพราะในเมื่อโลกขยับตัวเรื่องนี้ไทยก็ต้องขยับตัวตามเช่นกัน ดังนั้น ในช่วงเริ่มต้นนี้ไทยควรเริ่มจากเร่งศึกษาวิจัยผลกระทบรอบด้าน เพื่อให้มีข้อมูลหากไทยจะออกกฎหมายมาคุมเข้มอายุเด็กที่เล่นโซเชียล โดย เมื่อได้ผลศึกษาที่รอบด้านแล้วก็จะอาจจะทดลองปรับใช้เป็นระยะ ๆ เพื่อให้เกิดมาตรการเหมาะสมที่สุด เป็นประโยชน์สูงสุดกับเด็ก ในขณะที่ ครอบครัวก็จำเป็นต้องเข้ามามีส่วนร่วมรับผิดชอบด้วย เนื่องจาก...ปัญหานี้ไม่สามารถผลักความรับผิดชอบไปที่แพลตฟอร์มหรือกฎหมายอย่างเดียว

“ครอบครัวจะต้องเป็นด่านแรกที่สร้างภูมิคุ้มกันดิจิทัลให้กับเด็ก ๆ ตั้งแต่วินาทีแรกที่เขาเริ่มแตะหน้าจอดีด้วยซ้ำ แต่ปัญหาคือหลาย ๆ ครอบครัวก็ขาดภูมิคุ้มกันดิจิทัล และขาดทักษะการเลี้ยงลูกเชิงบวก จึงทำให้คุณลูกไม่อยู่ ซึ่งถ้าหากทำให้บ้านเป็นพื้นที่ปลอดภัยจากหน้าจอได้ ปัญหาติดโซเชียลก็จะลดลงโดยอัตโนมัติ โดยพ่อแม่ควรเป็นแบบอย่างที่ดีในการลดเวลาหน้าจอ เพื่อให้ลูก ๆ ได้เห็นเป็นตัวอย่าง” ...คุณหมอท่านเดิมแนะนำเรื่องนี้ทิ้งท้าย

ทั้งนี้ นอกจาก **“มุมมองเชิงจิตวิทยา-พัฒนาการครอบครัว”** จาก ดร.นพ.วรงค์ ข้างต้นแล้ว ก็ยังมี **“มิติเชิงสังคม”** ผ่านมุมมองของ ผศ.ดร.อาทิตย์ ททรัพย์สินวิวัฒน์ นักวิชาการ มศว ที่ระบุกับ **“ทีมสทูปเคลนิวิส”** ไว้ เกี่ยวกับกรณีนี้...

“ปัญหาเด็กติดโซเชียล” กับ **“วิธีแก้ไข”**
จะ **“ต้องแก้อย่างไร? ใครที่ต้องมีเอี่ยว?”**
ก็ **“มาดูบทสรุปกันต่อในตอนหน้า”**...